

дилава вклетъ въгленъ, защото я прѣслѣдвали нѣкакви нечисти, невидими същества, та „урадисвала.“

Щомъ се роди дѣтето, испичатъ една пита мисирена и правятъ отъ нея *смидалъ*. Смидалтъ се прави, като здробятъ питата на зальци и трохи, наръсватъ ситна солъ и на капятъ дървено масло. Първий смидалъ се изяда отъ домашнитѣ при захранванието на дѣтето отъ майка му.

Около пладнѣ свикватъ роднинитѣ и комшиитѣ на смидалъ. Момчетата и момичетата, които отиватъ да казватъ за роденото и да поканватъ на смидалъ, приематъ подарки въ пари. Тѣзи подарки ги казватъ *междие*. На калтата или кръстника извѣстяватъ съ провождане единъ саханъ смидалъ.

Когато дохождатъ госте да посѣщаватъ родителката и новороденото, тѣ донасятъ на майката сладки работи: круши, орѣхи, шикеръ и печени съ масло кулаци; а маличкото подаряватъ съ парици. Маленкото бива дарявано съ агльци, ризки и др. т. отъ роднинитѣ му, но на 40 день отъ рождението му, когато майка му първи нѣтъ ходи по госте у роднинитѣ слѣдъ ражданието.

Новороденото се кръщава обикновенно слѣдъ недѣля. Калтата го държи при кръщението. Той му дава ризка, целена, повой, шапка и плаща на попѣтъ за кръщението. Срѣщу това, той получава подарѣкъ ризи и аглѣкъ, а калманата (кръстницата) — тестемелъ. Като стане дѣтето на година и половина или двѣ, калтата го *прѣменя*. Това прѣмѣнение се извършва при особенна гозба. Калтата занася на дѣтето цѣлъ катъ дѣтински дрѣхы и калманата го облича. Калтата и калманата пакъ биватъ дарявани както горѣ.

Първороденото въ кѣщи се казва *първакъ*, а най-малкото *мюзюль*. Първакътъ и мюзюльтъ обикновенно биватъ по разгльзени отъ колкото срѣднитѣ дѣца.

Еленско. — Поговорки:

1) Ялова жена чехлитѣ си не плаща.

2) Сурва — Сурва година

Живо здраво до година

Мжжко дѣте въ люлчица!

3) Тъзь година булка

До година люлка.

Пб-се радватъ на момчетата и все за мжжко благославятъ. Въ Копр. кога се роди момче, викатъ: „роди ни се